

Синъ

Кринъ.

Алечъ негдѣ въ Япония, въ една голѣма държава, имало единъ царъ на име Норъ Великий. Той ималъ единъ синъ на 12 години, който много обичалъ да играе съ хвърчило. А защото бѣше единъ на баща си, то баща му никга не смѣялъ да наскърби сина си и да му откаже нѣщо. Той караше слугитѣ си да му правѣтъ хвърчила, и голѣми и малки, отъ 4 и 8 лѣста, украсени съ разни бои. Особенно мѣсто е било заградено само за него.

И дѣтето тичаше цѣлъ день. Другитѣ момченца запали съ отвотени уста и гледали неговото хвърчило. Нито единъ не смѣяше да пустне своето хвърчило и синътъ на царъ Нора мислѣше, че само той има хвърчило въ цѣлия градъ. Но единъ день синътъ на единъ работникъ на име Кринъ, мислѣше да се сравни съ царския синъ. Той пустнѣ своето хвърчило, направено много хубаво отъ голѣмъ бѣлъ листъ. Щомъ се научи царския синъ, прати извѣстие до Крина и го покани да пустнѣтъ и двамата хвърчилата си едно до друго, да ги сплетѣтъ и което надвие ще вземе другото. Кринъ съ радостъ прие поканата. Той излѣзе съ своето хвърчило и двамата ги пустнѣхъ съ цѣлъ купъ връзи. Конецътъ на Крина бѣше тънакъ и гнилъ, тъй като той бѣше бѣдно дѣте и нѣмаше пари да си купи по-здравъ. Наопаки конеца на царския синъ бѣше новъ и здравъ, та при първото още забъркване, хвърчилото на Крина бѣ отнего.

Царския синъ останжлъ много благодаренъ отъ тази борба и освѣнъ гдѣто повѣрнжлъ хвърчилото на